

Ossenaren!

Wij zijn hier vanavond bijeengekomen om de vrijheid van meningsuiting te verdedigen en onze verontwaardiging uit te spreken over het geweld tegen scholen, moskeeën, kerken en individuen. Geweld, dat onze samenleving langs religieuze lijnen dreigt op te delen.

Een afschuwelijke politieke moord heeft onze samenleving in mum van tijd onherkenbaar gemaakt. Een moord die overigens door de overgrote meerderheid van de moslims onomwonden is veroordeeld. Hoewel ieder individu verantwoordelijk is voor zijn eigen daden en misdaden, leert de geschiedenis ons dat politieke moorden worden gepleegd in een politiek klimaat. In dit geval een klimaat dat gezorgd heeft voor radicalisering onder met name Noord-Afrikaanse jongeren. Menigeen heeft zich de laatste dagen afgevraagd hoe het kan dat jongeren die hier zijn geboren en getogen zich afzetten tegen onze samenleving, radicaliseren en zelfs uit naam van de islam moorden?

Er zijn krachten in onze samenleving die uit zijn op etnische polarisatie. Aan allochtone én autochtone kant. De politieke islam aan de ene kant, en het voor de verhoudingen in dit land net zo gevaarlijke rechtse populisme aan de andere zijde. Belijdende en niet-belijdende moslims voelen zich in een hoek gedrukt, worden wekelijks, zo niet dagelijks, onnodig gekwetst, vernederd, gedenigreerd door deze rechtse populistten. Veel allochtone jongeren verkeren bovendien in een situatie met weinig perspectief en hebben hier besef van: een snel oplopende werkloosheid, vroegtijdig schooluitval, uitsluiting, wonen in verpauperde getto's met ruwe omgangsvormen. Dát is de voedingsbodem van het radicalisme.

Kan de islamitische radicalisering een halt toegeroepen worden met repressie alleen? Nee, niet zonder tegelijkertijd de voedingsbodem ervan aan te pakken. Een daadkrachtige bestrijding van sociale en economische achterstanden is onontbeerlijk. Daarnaast moeten we als samenleving alles in het werk stellen om de dialoog tussen bevolkingsgroepen overeind te houden en te versterken. Dat is een verantwoordelijkheid van ieder lid van deze samenleving. De overheid heeft hierin een bijzondere verantwoordelijkheid. Zij moet er voor zorgen dat de segregatie op het gebied van wonen en in het onderwijs wordt aangepakt zodat de ontmoetingskansen tussen allochtonen en autochtonen toenemen; zij moet de dialoog en wederzijds begrip stimuleren door de randvoorwaarden hiervoor te realiseren. En beslist niet onbelangrijk: op politici rust een belangrijke taak. Kritiek op de islam kan en mag: de vrije meningsuiting is immers een kostbaar goed. Maar wel met **fatsoen** zodat de dialoog niet wordt vertrappt.

Stadsgenoten, de sfeer in dit land is grimmig, gespannen en onrustig. Maar wij weigeren deze situatie te accepteren en hebben ons verzameld om onze kwaadheid hierover te uiten. Om 'Hou op!' te zeggen tegen alle extremisten die onze samenleving met geweld proberen te ontwrichten. Om 'Nee!' te zeggen tegen extremisme, fanatisme en haat. Vandaag zijn wij geen allochtonen of autochtonen maar allemaal Ossenaren die niet geloven in beschavingsoorlogen maar in broeder- en zusterschap. Samen schreeuwen wij uit: 'Wij laten ons niet tegen elkaar opzetten!'